เดินหน้าชน

แนวรบตะวันตก

สถานการณ์การสู้รบในเมียนมากับกลุ่มชาติพันธุ์และกองกำลังต่อต้าน ใกล้แนวชายแดนไทยกำลังทวีความรุนแรงและตึงเครียดอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจุดบริเวณบ้านมินลาป่าน บ้านผาลู อ.เมียวดี จ.เมียวดี รัฐกะเหรี่ยง ประเทศเมียนมา ตรงข้ามบ้านห้วยมหาวงศ์ บ้านแม่โกนเกน ต.มหาวัน อ.แม่สอด จ.ตาก

กองทัพเมียนมาได้ใช้โดรนทิ้งระเบิดใส่ฐานที่มั่นของฝ่ายกะเหรี่ยงหลายระลอก ขณะเดียวกัน ส่งกำลังทหารเข้าสู่แนวปะทะ ส่งผลกระทบต่อประชาชนคนไทยซึ่งล่าสุดทำให้กระสุนมาตกใส่หลังคาบ้าน ต้องหลบไปอยู่ในที่กำบัง

สร้างความไม่พอใจต่อทหารไทยที่อยู่รักษาพื้นที่ตามแนวชายแดน ซึ่งที่ผ่านมา หน่วยเฉพาะกิจราชมนู (ฉก.ราชมนู) กองกำลังนเรศวร ได้ทำการยิงกระสุนส่องสว่างเตือนไปยังฝั่งเมียนมา เพื่อแสดงการตอบสนองต่อสถานการณ์ตามกฎการใช้กำลัง หรือกระสุนจริงตักเตือน แต่อย่างที่ว่า การสู้รบบ้างทีเลยเถิด กระสุนไม่มีตา ทำให้ประชาชนตามแนวชายแดนก็มีโอกาสประสบเหตุได้!

อีกทั้งยังมีอากาศยานที่บินโฉบมาในรัศมีประเทศไทย ทำให้กองทัพอากาศ (ทอ.) ต้องไฟเขียวให้ F-16 ขึ้นบินปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องปรามถึง 2 ครั้งในรอบสัปดาห์

ถึงแม้ **‘บิ๊กหยอย’ พล.อ.อุกฤษฎ์ บุญตานนท์** ผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ผบ.ทสส.) พร้อมคีย์แมน คือ **‘รองจุ๊ฟ’ พล.อ.ชิดชนก นุชฉายา** รอง ผบ.ทสส. **‘เสธ.เอี่ยว’ พล.อ.ณัฐพงษ์ เพราแก้ว** เสนาธิการทหาร (เสธ.ทหาร) ได้เชิญ **พล.จ. Win Thu Lin** ผู้ช่วยทูตทหารเมียนมาประจำกรุงเทพฯ มาพูดคุยถึงสถานการณ์ชายแดนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ

“ผบ.ทสส.ได้เน้นย้ำให้กองทัพเมียนมาปฏิบัติการทางทหารด้วยความระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของคนไทย โดยทาง ผช.ทูตทหารเมียนมารับปากการปฏิบัติการทางทหารพยายามระมัดระวัง ส่วนใหญ่ที่หลุดมาเป็นกรณีที่ปะทะกันฉุกเฉินติดพัน” รายงานระบุ

อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ไทย-เมียนมา สถานการณ์จะถึงขั้นบานปลายแบบชายแดนกัมพูชาหรือไม่ เราคงไม่พยายามให้ไปถึงจุดนั้น เดี๋ยวจะกลายเป็นเปิดศึก 2 ด้าน ที่สำคัญคงไม่ง่ายแบบเขมร

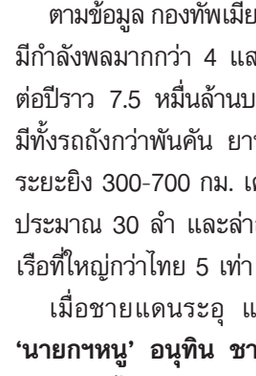
ตามข้อมูล กองทัพเมียนมาเป็นกองทัพที่มีขนาดใหญ่ มีกำลังพลมากกว่า 4 แสนนาย งบประมาณทางทหารต่อปีราว 7.5 หมื่นล้านบาท มีจีนและรัสเซียหนุนหลัง มีทั้งรถถังกว่าพันคัน ยานเกราะ ขีปนาวุธทางยุทธวิธีระยะยิง 300-700 กม. เครื่องบินรบ 150 ลำ MiG-29 ประมาณ 30 ลำ และล่าสุด Su-30SME 12 ลำ กองเรือที่ใหญ่กว่าไทย 5 เท่า มีเรือดำน้ำอีก 3 ลำ ฯลฯ

เมื่อชายแดนระอุ แบบนี้รัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจ **‘นายกฯหนู’ อนุทิน ชาญวีรกูล** นายกรัฐมนตรีและ รมว.มหาดไทย ส่ง **‘รองอ้วน’ สีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว** รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.ต่างประเทศ เดินทางไปเมียนมา วันที่ 12 พ.ย.นี้ และจะนำประเด็นนี้ไปหารือโดยจะมีผู้แทนระดับสูงของกองบัญชาการกองทัพไทย สภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ร่วมคณะ

มีคิวเข้าพบ ติน หม่อง ชเว รมว.ต่างประเทศเมียนมา และ พล.อ.อาวุโส มิน อ่อง ไลง์ ประธานาธิบดีเมียนมา และคงไม่ได้ไปคุยแค่เรื่องสารโลหะหนักปนเปื้อนแม่น้ำสายแบบที่ออกข่าวแน่ๆ หัวข้อสนทนาหนีไม่พ้นการสู้รบชายแดนที่ไทยได้รับผลกระทบ! ส่วนรายละเอียดจะเป็นอย่างไร ต้องรอฟัง

นัฐวัฒน์ ดวงแก้ว

คมคำ

“มองสถานการณ์การชุมนุมในภาพรวมตอนนี้ ยังต้องจับตาแบบช็อตต่อช็อต รอดูการจัดการ ชิงไหวชิงพริบด้านยุทธวิธีของทั้งสองฝ่าย”

อดิศร เนาวนนท์

อธิบการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การสร้างสมดุลระหว่างเทคโนโลยีและความเป็นมนุษย์ (2)

เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.2568 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้สั่งให้หน่วยงานรัฐใช้คำว่า **“ปัญญาอัจฉริยะขั้นสูง” (Super Intelligence)** แทนคำว่า **ปัญญาประดิษฐ์**

เพื่อเน้นความสามารถที่ก้าวหน้าขึ้น ทำให้เกิดคำถามที่น่าสนใจ การเปลี่ยนชื่อเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงอะไรจริงหรือไม่

การค้นหาคำที่เหมาะสมไม่ใช่เรื่องผิด แต่ต้องระวังอย่าสับสนระหว่าง **“คำศัพท์”** กับ **“ความจริง”**

การเรียกชื่อให้ดูไพเราะไม่ได้ทำให้ระบบนั้นมีปัญญามากขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น หรือเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากขึ้น

มาตรวัดความก้าวหน้าที่แท้จริงไม่ใช่เพราะมีคำศัพท์ที่ฟังดูทันสมัยแค่ไหน แต่เทคโนโลยีช่วยแก้ปัญหาของมนุษย์ได้อย่างรับผิดชอบหรือไม่

หากเรามีเครื่องมือที่ทรงพลังแต่ขาดปัญญาในการควบคุมจะยิ่งขยายความผิดพลาดให้กว้างมากยิ่งขึ้น

ในทางพุทธ ปัญญาไม่ใช่แค่การสะสมความรู้ แต่คือการเห็นสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง เข้าใจสาเหตุและผล และตรวจสอบเจตนาของตนเอง จึงเสนอแนวคิดเรื่อง **“ปัญญาที่ตื่นรู้”** ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1.ความฉลาดเชิงคำนวณ: ประมวลผลข้อมูล จดจำรูปแบบ และหาคำตอบ ซึ่งคือสิ่งที่ AI ทำได้ดีที่สุด

2.ความฉลาดของมนุษย์: การใช้เหตุผล จินตนาการ สร้างสรรค์ และตัดสินใจในสถานการณ์ที่ซับซ้อน แม้ยังมีข้อจำกัดและอคติ

3.ปัญญาที่ตื่นรู้: ไม่เพียงแต่รู้ว่าเรารู้อะไร แต่รู้ว่าจะใช้ความรู้นั้นอย่างไร ไม่เพียงแต่สิ่งที่เราต้องการ

แต่รู้ว่าทำไมมนุษย์ถึงต้องการ และไม่เพียงแต่ผลลัพธ์ แต่รู้ว่าการกระทำนั้นส่งผลต่อผู้อื่นอย่างไร

ความรู้บอกว่าจะสร้างเครื่องมืออย่างไร ปัญญาถามว่าเครื่องมือนั้นส่งผลต่อชีวิตคนอื่นอย่างไร

ความรู้ช่วยให้เราบรรลุเป้าหมาย ปัญญาถามว่าเป้าหมายนั้นคุ้มค่าหรือไม่ และปัญญาจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำมาปฏิบัติจริง

บทบาทของครูในยุค AI สำหรับครูแนวคิดนี้ส่งผลอย่างชัดเจน เพราะต้องสอนให้เด็กตั้งคำถามกับข้อมูล

ไม่ใช่รับฟังโดยไม่ตรวจสอบส่งเสริมให้นักเรียนมองเห็นมุมมองที่แตกต่าง และพิจารณาผลกระทบจากการตัดสินใจของตนเองให้คุ้นเคยกับการรับผิดชอบ

คุณลักษณะเหล่านี้สอนไม่ได้ด้วยการบอกว่าอะไรถูกอะไรผิดแต่เติบโตผ่านประสบการณ์ การสนทนา การไตร่ตรอง และแบบอย่างที่ดี จากคนรอบข้าง

ยกตัวอย่างเช่น ครูที่ให้โอกาสเด็กแก้คำตอบที่ผิด กำลังสอนมากกว่าเนื้อหาวิชา

ครูที่รับฟังเด็กที่ทำผิดอย่างอดทน กำลังส่งต่อสิ่งที่หนังสือเรียนสอนไม่ได้

และครูที่กล่าวขอโทษเมื่อทำผิด แสดงให้เห็นว่าความซื่อสัตย์สำคัญกว่าการดูถูกต้องเสมอ

ในช่วงเวลาเหล่านั้นการศึกษาไม่ได้สอนแค่เนื้อหา แต่กำลังพัฒนาความเป็นมนุษย์

จึงไม่ควรปล่อยให้นักเรียนพึ่งพาคำตอบที่ตัวนักเรียนเองอธิบายไม่ได้ หรือตัดสินใจโดยไม่เข้าใจเบื้องหลัง

เป้าหมายคือช่วยให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีได้อย่างมั่นใจ

ในขณะเดียวกันก็ยังคงรักษาความสามารถในการคิดด้วยตนเอง

ทักษะสำคัญ 3 ด้านสำหรับอนาคต ครูในยุคหน้าต้องช่วยปลูกฝังทักษะสำคัญ 3 ด้านให้แก่ผู้เรียน

โดยมีทักษะดังต่อไปนี้

1.ความรู้ดิจิทัล เข้าใจความสามารถของเทคโนโลยี รู้ขีดจำกัด ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ปกป้องความเป็นส่วนตัว และระบุอคติหรือการบิดเบือนข้อมูล

2.ความเข้าใจมนุษย์ เข้าใจอารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และความต้องการของผู้อื่นที่มีประสบการณ์แตกต่างจากตนเอง

3.ปัญญาในการดำเนินชีวิต เรียนรู้การตัดสินใจอย่างรอบคอบ ตรวจสอบเจตนา พิจารณาผลกระทบ และถามเสมอว่าการกระทำของเราส่งผลให้ผู้อื่นอยู่ดีกินดีขึ้นหรือไม่

ทั้ง 3 ด้านนี้ต้องเติบโตไปด้วยกัน ไม่ใช่แยกจากกัน ผู้เรียนอาจใช้ AI เป็นอย่างดีแต่ยังต้องการคำแนะนำเรื่องจริยธรรม อาจวิเคราะห์เก่งแต่ต้องเรียนรู้การรับฟังผู้อื่น หรือได้เกรดดีแต่ยังต้องเรียนรู้วิธีจัดการกับความผิดหวังและความล้มเหลว

ครูคือผู้ช่วยให้พวกเขาผ่านสถานการณ์เหล่านี้ไปได้

“หยุด-ตระหนัก-เข้าใจ-เลือก-ลงมือ” (PAUSE) วิธีปฏิบัติที่เรียบง่ายแต่ทรงพลัง

P : หยุด หยุดอยู่กับปัจจุบัน มีสติต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ตอบสนองตามอัตโนมัติ

A : ตระหนัก สังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นภายในใจและรอบข้าง ทำจากความเข้าใจ ว่าถูกขับเคลื่อนด้วยความกลัว ความโกรธ หรือความอยากได้รับการยอมรับ

U : เข้าใจ ใช้เวลาตรวจสอบสถานการณ์ สาเหตุ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น อย่ารีบรับคำตอบแค่เพราะว่าสะดวก

S : เลือก พิจารณาอย่างรอบคอบว่าอะไรที่เหมาะสม เป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับคุณค่าที่ควรยึดถือ

E : ปฏิบัติ นำทางเลือกนั้นลงมือปฏิบัติอย่างรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงผู้อื่นและสังคมส่วนรวม

จินตนาการว่าถ้าผู้เรียนเรียนรู้ที่จะหยุดก่อนแชร์ข้อมูล ตรวจสอบก่อนตัดสิน และคิดถึงผลกระทบก่อนโพสต์อะไรลงบนโซเชียลออนไลน์ โลกอาจจะไม่ปราศจากความผิดพลาด

แต่มนุษย์จะเรียนรู้ที่จะยอมรับผิด แก้ไขปัญหา และรับผิดชอบมากขึ้น

มนุษย์อาจไม่สามารถหยุดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้ และก็ไม่ควรทำเช่นนั้น

ปัญญาประดิษฐ์นำมาซึ่งความสะดวกและความเจริญ แต่อนาคตของการศึกษาไม่ได้ถูกกำหนดโดยเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวขึ้นอยู่กับการเลือกด้วย

มีคำกล่าวของ **มาร์แชล แมคลูฮัน** ที่ว่า *“เราสร้างเครื่องมือของเรา และหลังจากนั้น เครื่องมือก็ปั้นเราขึ้นมา”*

เทคโนโลยีเป็นเพียงสิ่งภายนอก หากใช้อย่างไม่มีสติ อาจจัดระเบียบชีวิตที่รวดเร็วที่สุด ง่ายที่สุด และวัดผลได้ง่ายที่สุด แต่หากใช้ด้วยความระมัดระวังจะเป็นเครื่องมือที่ขยายศักยภาพของมนุษย์ และยังสามารถรักษาคุณค่าที่ทำให้ชีวิตมีความหมาย

โดยต้องระวังอย่าให้การพัฒนาเทคโนโลยีทำให้ลืมความเป็นมนุษย์ เด็กไม่ใช่คะแนน ครูไม่ใช่ตัวชี้วัดผลงาน และคุณค่าของคนไม่ได้วัดที่ประสิทธิภาพในการทำงาน

การศึกษายังคงต้องมีพื้นที่สำหรับความอยากรู้ มิตรภาพ ความคิดสร้างสรรค์ ความเงียบ ความกตัญญู และความเมตตา

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่แยกจากการเรียนรู้ แต่คือส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้มีความหมาย จึงต้องให้เด็กมี **“ราก”** ผ่านทักษะพื้นฐานที่มั่นคง เพื่อยืนหยัดได้อย่างมั่นคง และให้เด็กมี **“ปีก”** ผ่านความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

แต่ที่สำคัญที่สุด คือต้องช่วยให้รู้ **“ทิศทาง”** เพื่อเข้าใจว่าความสามารถนั้นควรนำไปใช้เพื่ออะไร และการเลือกของตนส่งผลต่อผู้อื่นอย่างไร

“ปัญญาเป็นแสงสว่างของโลก” คำกล่าวภาษาบาลีกล่าวไว้เช่นนี้

โลกของเราสว่าง สว่างด้วยหน้าจอและเทคโนโลยี แต่เรายังคงต้องการแสงสว่างแห่งปัญญา เพื่อให้เห็นอย่างชัดเจน ตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ และตระหนักถึงความเป็นมนุษย์ที่เรามีร่วมกัน

อนาคตจะมีเทคโนโลยีที่เรายังไม่อาจจินตนาการได้ จึงเตรียมเด็กให้พร้อมสำหรับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นไม่ได้ แต่สามารถช่วยให้มีความรู้เพื่อเข้าใจโลก มีปัญญาเพื่อตัดสินใจอย่างถูกต้อง มีความกล้าหาญเพื่อรับผิดชอบ และมีความเมตตาเพื่อใส่ใจผู้อื่น

หากทำได้นั่นหมายความว่าได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าแค่เตรียมเด็กให้ใช้เทคโนโลยี แต่ยังช่วยให้เด็กสร้างชีวิตที่มีความหมายขึ้นมา

พระพรหมศากยวงศ์วิสุทธิ์

(ดร.อนิลมาน ศากยะ) วัดบวรนิเวศวิหาร

หมายเหตุ - *สรุปใจความสำคัญจากปาฐกถาพิเศษ เรื่อง การสร้างสมดุลระหว่างเทคโนโลยีและความเป็นมนุษย์ ในการประชุมวิชาการ รางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี ครั้งที่ 6 วันที่ 21 ตุลาคม 2569 ณ อาคารอิมแพ็ค เมืองทองธานี นนทบุรี*

จอมคน จอมโจร ยุทธการ 18 หัวเมือง

เสถียร จันทิมาธร

ชีพจร การเมือง เสบียงอาหาร การข่าว ชีพจร การทหาร

การสู้รบเพิ่งจะเริ่มต้น แต่การตัดสินใจของอ้วนสุดในเรื่องการส่งเสบียงอาหารเริ่มเกิดผลสะเทือน

เห็นได้จากสำนวน **เจ้าพระยาพระคลัง (หน)**

แลในกองทัพซุนเกี๋ยนก็อดข้าวปลา อาหารทหารทั้งปวงก็อิดโรยไป ฝ่ายคนสอดแนมครั้นรู้ดังนั้นก็เอาเนื้อความเข้าไปแจ้งแก่ลิซก

ลิซกจึงไปบอกแก่ฮัวหยงว่า *“บัดนี้ในกองทัพซุนเกี๋ยนนั้นทหารทั้งปวงอดข้าวปลาอาหารอิดโรยอยู่แล้ว เวลาค่ำวันนี้ข้าพเจ้าจะคุมทหารอ้อมเข้าไปหลังค่ายซุน เกี๋ยนขอให้ท่านยกเข้าหน้าค่าย จะตีกระหนาบเข้าไปปล้นเอาค่าย เห็นจะจับตัวซุนเกี๋ยนได้โดยง่าย”*

ฮัวหยงเห็นชอบด้วย จึงจัดแจงทหารเตรียมไว้เป็น 2 กอง

ครั้นเวลาค่ำจึงเปิดประตูยกทหารออกไปเป็น 2 กองตามซึ่งคิดไว้นั้น ขณะเมื่อยกไปถึงค่ายซุนเกี๋ยนนั้นเป็นเวลาสองยามเศษ

ฮัวหยงจึงให้ทหารตีกลองโห่ร้องเข้าปล้นเอาค่าย

ในเดียวกับสำนวน **วรรณไว พัธโนทัย** ฝ่ายทหารซุนเกี๋ยนขาดแคลนเสบียงจึงเกิดระส่ำระสายวุ่นวายกันขึ้นภายใน

ฝ่ายกองสอดแนมของลิซกสืบรู้ ก็เอาเนื้อความรายงานแก่ลิซก

ลิซกจึงปรึกษากับฮัวหยงว่า *“คืนนี้จะคุมทหารกองหนึ่งอ้อมเข้าตีข้างหลังฝ่ายซุนเกี๋ยน ขอให้ท่านยกเข้าตีทางหน้าค่ายด้วย ด้วยวิธีนี้เราจะจับตัวซุนเกี๋ยนได้”*

ฮัวหยงเห็นชอบด้วย

จึงให้เลี้ยงดูทหารอย่างอิ่มหนำ พอตกกลางคืนก็คุมทหารออกจากค่าย

คืนนั้น พระจันทร์แจ่มกระจ่าง ลมพัดอ่อนๆ เมื่อฮัวหยงออกมาถึงค่ายของซุนเกี๋ยนเวลาล่วงไปครึ่งคืนแล้ว

จึงสั่งรัวกลองโห่ร้องขึ้น แล้วเข้าโจมตีทันที

ขณะที่สำนวน **แพทย์หญิงกัลยา สุพันธุ์วณิช** ระบุว่า ฝ่ายกองทัพซุนเจียนขาดเสบียง กองทัพระส่ำระสาย

สายลับนำความไปบอกหลี่ซู่ (ลิซก) ปรึกษาหัวสงว่า

“กลางคืนจะไปตีหลังค่ายของซุนเจียน ให้หัวสงไปหน้าค่าย ปล้นค่ายแล้วจับซุนเจียนมาให้ได้”

หัวสงสั่งทหารกินข้าวให้อิ่ม

กลางดึกออกด่าน อาศัยแสงจันทร์นำทาง ถึงค่ายซุนเจียนเวลาเที่ยงคืน แล้วให้สัญญาณกลองเข้าตี

ถามว่าแล้วผลออกมาอย่างไร

ริ่มจากสำนวน **เจ้าพระยาพระคลัง (หน)** ฝ่ายซุนเกี๋ยนตกใจ แต่งตัวใส่เกราะแล้วขึ้นม้าถือง้าวออกมารบกับฮัวหยงได้ 8 เพลง แล้วซุนเกี๋ยนแลไปเห็นเพลิงข้างหลังค่ายนั้นสว่างขึ้น

แลทหารในค่ายแตกตื่นล้มตายเป็นอันมาก แต่โจเมานั้นขี่ม้าตามซุนเกี๋ยนอยู่

ฝ่ายทหารฮัวหยงเข้าล้อมไว้ ซุนเกี๋ยนกับโจเมาจึงฝ่าฟันทหารออกไปได้ ฮัวหยงควบม้าตาม

ซุนเกี๋ยนยิงเกาทัณฑ์มา ฮัวหยงรับลูกเกาทัณฑ์ได้ทั้ง 2 ดอก

แล้วซุนเกี๋ยนขึ้นเกาทัณฑ์จะยิงซ้ำ คันเกาทัณฑ์หัก ซุนเกี๋ยนกับโจเมาก็ควบม้าหนีไป

ฮัวหยงก็ขับม้าตาม

โจเมาจึงว่ากับซุนเกี๋ยนว่า *“หมวกซึ่งท่านใส่นั้นฝ่ายศัตรูจำได้ถนัด จงถอดมาเปลี่ยนให้ข้าพเจ้าเถิด”*

ซุนเกี๋ยนก็ถอดหมวกออกมาเปลี่ยนกันใส่ แล้วควบม้าแยกทางกันไป

มื่ออ่านสำนวน **วรรณไว พัธโนทัย** ยิ่งได้ภาพน่าตื่นเต้น ฝ่ายซุนเกี๋ยนตกใจตะลีตะลานสวมเสื้อเกราะโดดขึ้นม้า

พอดีปะทะกับฮัวหยง สองฝ่ายเข้าพันตูกันได้ไม่กี่เพลง

ลิซกยกทหารมาถึง ออกคำสั่งให้ทหารจุดไฟเผาค่ายทหารซุนเกี๋ยนแตกตื่นไม่เป็นส่ำ

ฟาดฟันกันเอง ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร

ซุนเกี๋ยนกับโจเมาฝ่าวงล้อมหนีออกมาได้ ฮัวหลงไล่กวดตามหลังม้า ซุนเกี๋ยนยิงเกาทัณฑ์ไป 2 ดอกติดกัน

แต่ฮัวหยงหลบเสียทัน

ครั้นซุนเกี๋ยนเหนี่ยวยิงดอกที่ 3 แต่ใช้แรงมากเกินไป คันเกาทัณฑ์จึงหัก ซุนเกี๋ยนทิ้งเกาทัณฑ์

แล้วควบม้าหนี

โจเมาบอกกับซุนเกี๋ยนว่า *“หมวกสีแดงของท่านนั้นเป็นสีแดงชัดเจนนัก พวกโจรจำได้ถนัด จงถอดออกมาให้ข้าพเจ้าสวมแทนเถิด”*

ซุนเกี๋ยนจึงถอดหมวกแดงให้โจเมา แล้วแยกกันไปคนละทาง

ภาพและการเคลื่อนไหวของซุนเกี๋ยนจากสำนวนเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ผ่านสำนวน **วรรณไว พัธโนทัย** มาถึงสำนวน **แพทย์หญิงกัลยา สุพันธุ์วณิช** ดำเนินไปอย่างไร

ซุนเจียนรีบคลุมเกราะขึ้นม้าไปปะทะกับหัวสงไม่ทันกี่ยก ด้านหลัง กองทหารของหลี่ซู่ก็มาถึง

จุดไฟแดงฉานไปทั่วท้องฟ้า

ทหารของซุนเจียนหนีเอาตัวรอดอุตลุด มีเพียงจูเม่าเท่านั้นที่ตามซุนเจียนไปติดๆ

ช่วยกันแหวกวงล้อมออก

ด้านหลังก็มีหัวสงตามมาติดๆ ซุนเจียนเอาลูกเกาทัณฑ์ยิงออกไป 2 ดอก หัวสงหลบได้

ดอกที่ 3 เนื่องจากออกแรงมากเกินไปคันเกาทัณฑ์จึงหักลง ต้องทิ้งเกาทัณฑ์ควบม้าหนีไปอย่างรวดเร็ว

จูเม่าว่า *“นายท่านโพกผ้าสีแดงสะดุดตา ไอ้พวกโจรมันจำได้ นายท่านถอดออกให้ข้าโพกแทน”*

ซุนเจียนเอาผ้าโพกแลกกับหมวกของจูเม่า แล้วแยกกันเป็น 2 ทาง

ราเห็นความเหนือกว่าของลิซก (หลี่ซู่) ฮัวหยง (หัวสง) เหนือกว่าทัพของซุนเกี๋ยน (ซุนเจียน) อย่างเด่นชัด

เหนือกว่าจากด้าน **“การข่าว”**

เหนือกว่าในการวางแผนการรบ ตีกระหนาบจากด้านหน้าและด้านหลัง เข้าจู่โจมสร้างความได้เปรียบ

กระหน่ำตีอย่างไม่ทันได้ตั้งตัว

ด้านหนึ่ง ใช้ความรวดเร็ว ขณะเดียวกัน ด้านหนึ่งใช้ความได้เปรียบทางกำลังพล จากหน้าและหลัง

ประสานอย่างพร้อมเพรียง

ฝ่ายของซุนเกี๋ยน (ซุนเจียน) อาศัยความกล้าหาญ ความรวดเร็วในการหลบหนี แต่ก็เสียกำลังพลเป็นอย่างมาก

อาจเอาตัวรอดได้เฉพาะระดับ **“หัว”**

การอ่านอย่างเปรียบระหว่างสำนวน **เจ้าพระยาพระคลัง (หน)** กับสำนวน **วรรณไว พัธโนทัย** และสำนวน **แพทย์หญิงกัลยา สุพันธุ์วณิช**

เริ่มจำเป็น

ทำให้เห็นอย่างเด่นชัดต่อกระบวนการในการแปลและเรียบเรียงในยุค **เจ้าพระยาพระคลัง (หน)**

ทำให้เห็นการพยายามเติมเต็มของนักแปลรุ่นหลัง

เป้าหมายมิได้เพื่อเป็นการลำเลิกเบิกประจาน หากแต่เพื่อเป็นการเติมเต็มให้เรื่องราวมีความสมบูรณ์ครบถ้วน รอบด้าน

กระนั้น ที่รักษาเอาไว้ได้คือจุดเด่นในเรื่องของ “การข่าว”